

should be much greater. According to the data from Finland, the Ural Owls visit the nest on average 12 times per day within the first few days when the young are hatched, and that the frequency increases to almost 14 visits per day just before the first chick leaves the nest [KORPIMÄKI, E. & K. HUHTALA (1986): Nest visit frequencies and activity patterns of Ural Owls *Strix uralensis*. *Ornis Fennica* 63: 42–46]. This is the reason why a day later, on July 8th 2002, we re-examined the box which, however, was empty. Only a few feathers, bones and eggshell fragments were found in its interior. The nest had most probably been looted prior to our shooting. No alternative nest was made by the Ural Owls. In spite of the ruined nest, the territorial pair continued to visit and control the breeding area. Suitable breeding sites are crucial for breeding and establishing territory by these large cavity-nesting birds and therefore worthy of our attention out of the breeding period as well. Even in poor seasons, when environmental factors, e.g. food supply, do not enable the female to be physiologically capable of breeding, she still defends and protects the breeding site [SAUROLA, P. (1989): Breeding Strategy of the Ural Owl *Strix uralensis*. In: MEYBURG, B.-U. & R.D. CHANCELLOR (eds.): *Raptors in the Modern World*. WWGBP: Berlin, London, Paris: 235–240]. Our findings show that a territorial pair does this even when the nest has fallen to ruin.

Ksenja Kohek, Jamova 48, SI-1000 Ljubljana, Slovenija, e-mail: ksenja.kohek@guest.arnes.si & Al Vrezec, Pražakova 11, SI-1000 Ljubljana, Slovenija, e-mail: al.vrezec@uni-lj.si

VODOMEĆ *Alcedo atthis*

Kingfisher – observation of a single individual at Lake Podpeč (Ljubljansko barje, C Slovenia) on September 15th 1998; the lake is otherwise unsuitable for birds due to its steep banks and great depth.

Podpeško jezero na Ljubljanskem barju je za ptice večinoma nezanimivo, saj se že nekaj metrov od obrežja strmo spusti v velike globine, tako da ima jezerska kotanja obliko stožca, morda najglobljega v Sloveniji. Redno ga obiskujejo le kmečke *Hirundo rustica* in mestne lastovke *Delichon urbica* ter hudourniki *Apus apus*, ki tu lovijo in pijejo vodo. V času prvih jesenskih poplav, ko se je jezero krepko razlilo čez robeve, pa sem 15.9.1998 na jezeru videla ribariti vodomca, neutrudno strmoglavlajočega v vodo s skoraj potopljenega vrbovega grma.

Katarina Senegačnik, Gorkičeva 14, SI-1000 Ljubljana, Slovenija, e-mail: katarina.senegacnik@guest.arnes.si

SMRDOKAVRA *Upupa epops*

Hoopoe – searching for food among fallen apples in an orchard near Kale (NE Slovenia) on June 5th 2001

Dne 5.6.2001 sem obiskal Kale, kjer je veliko sadovnjakov,

vinogradov in gozdov. Na hrib so me gnali klaci zelene žolne *Picus viridis*. Ko sem prišel na vrh, sem jo tudi zagledal, poleg nje pa še velikega detla *Dendrocopos major*. Po 20-minutnem opazovanju sem na drugem koncu sadovnjaka opazil smrdokavro. Hranila se je pod staro jablano, s katere je padlo veliko plodov, ki so zdaj privabljali številne žuželke. Sicer pa je to značilno prehranjevalno vedenje te ptice [SNOW, D.W. & C.M. PERRINS (1998): *The Birds of the Western Palearctic*, Vol. 1. Oxford University Press, Oxford, New York]. Tega leta sem jo v bližini opazil še trikrat. Sklepam, da je na tem območju tudi gnezdila.

Primož Sedminek, Podlog 33a, SI-3311 Šempeter, Slovenija

PLANINSKI VRABEC *Montifringilla nivalis*

Snowfinch – first record for Mt. Pohorje (NE Slovenia) and the easternmost record known so far in Slovenia. One individual observed on January 20th 2002 near Snežni stadion in a flock of House Sparrows *Passer domesticus*.

Dne 20.1.2002 sem pod Pohorjem, natančneje pri Snežnem stadionu, opazil planinskega vrabca, in to v skupini z domačimi vrabci *Passer domesticus*. Planinskega vrabca sem opazoval prvič in zato me je zelo presenetilo, da sem ga videl v zanj takoj neznačilnem življenjskem okolju. Planinski vrabec je v Sloveniji sicer slabo poznana vrsta in edina znana gnezdišča so bila najdena le v Julijskih Alpah [GEISTER, I. (1995): *Ornitološki atlas Slovenije*. DZS, Ljubljana], medtem ko je najvhodnejše opazovanje s Kamniškega sedla [SOVINC, A. (1994): *Zimski ornitološki atlas Slovenije*. Tehniška založba Slovenije, Ljubljana]. Opisano opazovanje je torej prvo za Pohorje in najvhodnejše do zdaj znano v Sloveniji. Ali gre pri tem le za naključnega priselka ali za morebitnega gnezdlca, pa bo verjetno pokazal čas.

Tilen Basle, Koroška cesta 178a, SI-2351 Kamnica, Slovenija

SNEŽNI STRNAD *Plectrophenax nivalis*

Snow Bunting – observation of a single individual on December 8th 2001 near the Dravski dvor - Rače road (NE Slovenia)

Dne 8.12.2001 sem se z Nado Labus odpravil popisovat velike srakoperje na izbranem območju SV Dravskega polja. Ko sva se peljala od vasi Dravski dvor po levi strani mimo gramoznice med polji proti Račam, sva zagledala malega svetlega ptiča ob makadamski cesti na asfaltnem odložišču za stroje. Ptiča sem prepoznal za snežnega strnada. Nekaj časa sva še opazovala njegovo smešno premikanje, ki je spominjalo na plazenje, in se nato odpeljala.

Dejan Bordjan, Ul. 8.februarja 50, SI-2204 Miklavž na Dravskem polju, Slovenija, e-mail: dejanonih@email.si